

Uram,

Nagyon köszönöm, hogy volt olyan kedves elküldeni a „Testhőmérséklet: 42” című könyvét, mely a nagy magyar tudós, Philippe¹ Semmelweis életét meséli el és tisztelettel adózik az anyák megmentésére tett hatalmas erőfeszítései előtt. Mondanom sem kell, hogy örömmel és a művet megillető érdeklődéssel fogom olvasni.

Fogadja, uram, legmélyebb tiszteletemet²

¹ Sic!

² A levél címzése: „Monsieur André Vernet-Sobel, Chef de Service de l'Hôpital, 8. Place Anatole-France, Dreux”.

167. HANA BENEŠ KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Prága, 1948. szeptember 14.)

Profondement touchée par votre sympathie prie votre excellence agréer mes sinceres remerciements.¹

MOL XIX Kgy 29. doboz (távirat)

*

Mélységesen meghatva az együttérzésétől, kérem Excellenciádat, fogadja őszinte hálaamat.¹

¹ Beneš szeptember 3-án halt meg.

168. KÁROLYI MIHÁLY RAJK LÁSZLÓHOZ

(Párizs, 1948. szeptember 21.)

Tisztelt Miniszter Úr, kedves Barátom,

Mindenekelőtt nagy megnyugvással vettem tudomásul, hogy élsz. Ugyanis „meggyilkolásodnak” híre Párizsba is eljutott. A budapesti rémhírterjesztők még mindig működnek. Csak azt nem tudom, hogy ki által „gyilkoltattak meg”. Mindenesetre jellemző, hogy milyen eszközökkel dolgoznak ellenségeink. Szerencsére ezt a kacsát még a nyugati sajtó sem nyelte le. Vagy talán inkább az ő szerencsájük.

Közben programszerűen megjártam Rómát. Ami azonban nem volt benn a programban, az a betegségem. Egész ott-tartózkodásom alatt beteg voltam, s így őszintén be kell vallanom, hogy nem tudtam missziómnak teljesen eleget tenni. Ennek ellenére valamennyire beszédemet az Interparlamentáris Unió kongresszusán és még valamennyire informálódni is tudtam. Ez utóbbit főként annak köszönhetem, hogy Velics követ és felesége lehetővé tették számomra, hogy a követségen beszéljek az emberekkel. Nemcsak nagy és személyes lunchöket és estebédeket rendezett, de kitűnő összeköttetései révén minden embert gyorsan elő tudott teremteni. Így azután e bizalmas levelemben beszámolhatok mindarról, ami a jelentésből kimaradt. Szeretném, ha tapasztalataimat értékesíteni tudnátok.

Visszatérve Velicsékre (mert fontosnak tartom, hogy elsősorban a velük kapcsolatos impresszióimról számoljak be), tárgyilagosan meg kell állapítanom, hogy elsőrangú összeköttetésekkel rendelkeznek, sokkal jobbakkal, mint én Párizsban. Ezt természetesen